CODUL FISCAL
TABEL COMPARATIV pentru TITLUL VII TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ
urmare noului Cod fiscal reglementat de Legea nr. 227/2015 * în vigoare cu 01.01.2016

TVA conform prevederilor Titlului VI al Legii nr. 571/2003	TVA conform prevederilor Titlului VII al Legii nr. 227/2015
CAPITOLUL I **Definiții**	CAPITOLUL I **Definiții**
Art. 125 **Definiția taxei pe valoarea adăugată** Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu	ART. 265 **Definiția taxei pe valoarea adăugată** Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.
ART. 125^1 **Semnificația unor termeni şi expresii** (1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. achiziție reprezintă bunurile şi serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare şi importuri de bunuri; 2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 130^1; 3. active corporale fixe reprezintă orice activ deținut pentru a fi utilizat în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de un an şi valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu; 4. activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfăşurate de aceasta; 5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII; 6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele	Art. 266 **Semnificația unor termeni şi expresii** (1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. achiziție reprezintă bunurile şi serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare şi importuri de bunuri; 2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 273; 3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcțiile şi terenurile de orice fel, deținute pentru a fi utilizate în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru scopuri administrative; 4. activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfăşurate de aceasta; 5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu; 6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile. Energia

naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile; 7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VII din prezenta lege, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem; 8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 153 sau 153^1, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru; *Nota: codul NC este definit la Titlul VII Accize, art. 206^3 Definiții pct. 15: codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice;* 9. data aderării este data la care România aderă la Uniunea Europeană; 10. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 156^2; 11. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe	electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile; 7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem; 8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru; 9. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice; 10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007; 11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 323; 12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 324; 13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - Sistemul comun

valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă; 12. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 155; 13. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 136, şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 151^1; 14. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281 - 292 din Directiva 112; 15. livrare intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (9); 16. livrare către sine are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (4); 17. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 156^1; 18. persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică; 19. persoană juridică neimpozabilă reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 127 alin. (1); 20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplineşte condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă; 21. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă; 22. plafon pentru achiziții intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 126 alin. (4) lit. b);	privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă; 14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319; 15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309; 16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281 - 292 din Directiva 112; 17. livrare intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (9); 18. livrare către sine are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (4); 19. operațiuni imobiliare reprezintă operațiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesionarea de bunuri imobile sau alte operațiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziția altei persoane, precum şi acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil; 20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322; 21. persoană impozabilă are înțelesul art. 269 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică; 22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituția publică, organismul internațional de drept public şi orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1); 23. persoană parțial impozabilă are înțelesul prevăzut la art. 300; 24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

23. plafon pentru vânzări la distanță reprezintă plafonul stabilit conform art. 132 alin. (2) lit. a);	25. plafon pentru achiziții intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);
24. prestarea către sine axe înțelesul prevăzut la art. 129 alin. (4);	26. plafon pentru vânzări la distanță reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);
25. regim vamal suspensiv reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile şi destinațiile vamale prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;	27. prestarea către sine are înțelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);
26. servicii furnizate pe cale electronică sunt: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informații şi punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, ştiințifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;	28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în Anexa II a Directivei 112 şi la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare;
26^1. servicii de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepția de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;	29. serviciile de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepția de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;
26^2. servicii de radiodifuziune şi televiziune sunt serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce priveşte locul prestării serviciilor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.042/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013;	30. serviciile de radiodifuziune şi televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare;
27. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;	31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;
28. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 150 - 151^1;	32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilității taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307 - 309;
29. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau	

achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate; 30. taxă de dedus reprezintă taxa aferentă achizițiilor, care poate fi dedusă conform art. 145 alin. (2) - (4); 31. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă, care a fost efectiv dedusă; 32. vânzarea la distanță reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea prevăzută la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (2) - (7). (2) În înțelesul prezentului titlu: a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România; b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile; c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă. (3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 126 alin. (3) lit. b) şi la art. 143 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv: a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cm^3 sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția: 1. navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare; şi 2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în	33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate sau care urmează a fi efectuate; 34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă; 35. vânzarea la distanță reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepția prevăzută la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2) - (7). (2) În înțelesul prezentului titlu: a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România; b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile; c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă. (3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) şi la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. b), respectiv: a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cm^3 sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția: 1. navelor atribuite navigației în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi a navelor utilizate

principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată; b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt: 1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km; 2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore; 3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.	pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă; şi 2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată; b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt: 1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km; 2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore; 3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.
ART. 125^2 **Aplicare teritorială** (1) În sensul prezentului titlu: a) Comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol; b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3); c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3); d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene (2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei: a) Republica Federală Germania: 1. Insula Heligoland 2. teritoriul Busingen; b) Regatul Spaniei: 1. Ceuta; 2. Melilla c) Republica Italiană 1. Livigno; 2. Campione d'Italia 3. apele italiene ale Lacului Lugano	ART. 267 **Aplicare teritorială** (1) În sensul prezentului titlu: a) Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol; b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3); c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3); d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene. (2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei: a) Republica Federală Germania: 1. Insula Heligoland; 2. teritoriul Busingen; b) Regatul Spaniei: 1. Ceuta; 2. Melilla; c) Republica Italiană: 1. Livigno; 2. Campione d'Italia; 3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei: a) Insulele Canare b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; c) Muntele Athos; d) Insulele Aland; e) Insulele Channel (4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos: a) Republica Franceză: Principatul Monaco b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man; c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.	(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei: a) Insulele Canare; b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; c) Muntele Athos; d) Insulele Aland; e) Insulele anglo-normande. (4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos: a) Republica Franceză: Principatul Monaco; b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man; c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.
CAPITOLUL II **Operațiuni impozabile**	CAPITOLUL II **Operațiuni impozabile**
ART. 126 **Operațiuni impozabile** (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 şi 133; c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare; d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2); (2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132^2. (3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile şi următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132^1: a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de	ART. 268 **Operațiuni impozabile** (1) Din punctul de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) operațiunile care, în sensul art. 270 - 272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278; c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acționând ca atare; d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 269 alin. (2). (2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 277. (3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile şi următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 276: a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de

transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță; b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană; c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă. (4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții: a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă; b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme. (5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor. (6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici. (7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.	transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de excepția prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 275 alin. (2) cu privire la vânzările la distanță; b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană; c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții: a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă; b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. (5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază ori se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor. (6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru excepția prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici. (7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin normele metodologice.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România: a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h) - m); b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132^1 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții: 1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru; 2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1; 3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare; 4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România; 5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1. c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi de antichități, în sensul prevederilor art. 152^2, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112; d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri	(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România: a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 294 alin. (1) lit. h) - n); b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții: 1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru; 2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1; 3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare; 4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România; 5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 307 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1; c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi de antichități, în sensul prevederilor art. 312, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112; d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit

sau această procedură pentru respectivele bunuri. (9) Operațiunile impozabile pot fi: a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140; b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 - 144^1; c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141; d) importuri şi achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142; e) operațiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.	intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri. (9) Operațiunile impozabile pot fi: a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 291; b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 294 - 296; c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 292; d) importuri şi achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 293; e) operațiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.
CAPITOLUL III **Persoane impozabile**	CAPITOLUL III **Persoane impozabile**
ART. 127 **Persoane impozabile şi activitatea economică** (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. (2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole şi activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. (2^1) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme. (3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de	ART. 269 **Persoane impozabile şi activitatea economică** (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. (2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole şi activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. (3) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile se prevăd prin normele metodologice. (4) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă

muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului. (4) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfăşurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (5) şi (6). În sensul prezentului articol, prin organisme internaționale de drept public se înțelege organizațiile internaționale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părți la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internațional public şi care funcționează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internațional public, şi nu de dreptul intern al vreunui stat. (5) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (4) sunt persoane impozabile pentru activitățile desfăşurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141. (6) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (4) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități: a) telecomunicații; b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură; c) transport de bunuri şi de persoane; d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi; e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare; f) activitatea târgurilor şi expozițiilor comerciale; g) depozitarea; h) activitățile organismelor de publicitate comercială; i) activitățile agențiilor de călătorie; j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;	sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului. (5) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfăşurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (6) şi (7). În sensul prezentului articol, prin organisme internaționale de drept public se înțelege organizațiile internaționale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părți la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internațional public şi care funcționează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internațional public şi nu de dreptul intern al vreunui stat. (6) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt persoane impozabile pentru activitățile desfăşurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 292. (7) Instituțiile publice şi organismele internaționale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități: a) telecomunicații; b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură; c) transport de bunuri şi de persoane; d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi; e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare; f) activitatea târgurilor şi expozițiilor comerciale; g) depozitarea; h) activitățile organismelor de publicitate comercială; i) activitățile agențiilor de călătorie; j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operațiunile posturilor publice de radio şi televiziune; l) operațiunile agenților agricole de intervenție efectuate asupra produselor agricole şi în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieței respectivelor produse. (7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare. (8) În condițiile şi în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic. (9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizației respective. (10) Asocierile în participațiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune.	k) operațiunile posturilor publice de radio şi televiziune; l) operațiunile agenților agricole de intervenție efectuate asupra produselor agricole şi în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieței respectivelor produse. (8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare. (9) În condițiile şi în limitele prevăzute în normele metodologice, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic. (10) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizației respective. (11) Asocierile în participațiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, indiferent dacă sunt tratate sau nu drept asocieri în participațiune, nu dau naştere unei persoane impozabile separate.
CAPITOLUL IV **Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei**	CAPITOLUL IV **Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei**
ART. 128 **Livrarea de bunuri** (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. (2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condițiile stabilite prin norme. (3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1): a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;	ART. 270 **Livrarea de bunuri** (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. (2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condițiile stabilite prin normele metodologice. (3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1): a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite; c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri. (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni: a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției; (5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial. (6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final. (7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor	b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite; c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri. (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni: a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 305 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției. (5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial. (6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacție este considerată o livrare separată a bunului. (7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăți, nu constituie

operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.	livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condițiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, cât şi în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.
(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1): a) *** Abrogată b) *** Abrogată c) *** Abrogată d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne; e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activității economice, în condițiile stabilite prin norme; f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin norme.	(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1): a) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne; b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice; c) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin normele metodologice.
(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora. (10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12). (11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activității sale economice. (12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea	(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora. (10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12). (11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activității sale economice. (12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana

sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operațiuni: a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanță; b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia; c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d); d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) şi m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizațiilor internaționale şi forțelor NATO; e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri; f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial; g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în scopul	impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia dintre următoarele operațiuni: a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanță; b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia; c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. d); d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 294 alin. (1) lit. h), i), j), l) şi n) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizațiilor internaționale şi forțelor NATO; e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri; f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial; g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana

prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România; h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import. (13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită. (14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).	impozabilă stabilită în România; h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import. (13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită. (14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).
ART. 129 **Prestarea de servicii** (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 128. (2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective. (3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt: a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing; b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare; c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație; d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii; e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. (4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele: a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac	ART. 271 **Prestarea de servicii** (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 270. (2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective. (3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt: a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing; b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare; c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație; d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii; e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. (4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele: a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei

parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145^1; b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice. (5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum: a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin norme; b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor; c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. (6) *** Abrogat (7) Prevederile art. 128 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.	impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298; b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice. (5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum: a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin normele metodologice; b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice; c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. (6) Prevederile art. 270 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.
ART. 130 **Schimbul de bunuri sau servicii** În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.	ART. 272 **Schimbul de bunuri sau servicii** În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.
ART. 130^1 **Achizițiile intracomunitare de bunuri** (1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în	ART. 273 **Achizițiile intracomunitare de bunuri** (1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul

contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor. (2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele: a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfăşurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) şi (11); b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g). (3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată. (4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare şi achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate. (5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).	furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor. (2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele: a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (10) şi (11); b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. h). (3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată. (4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare şi achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Uniunea Europeană şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate. (5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a).
ART. 131 **Importul de bunuri** Importul de bunuri reprezintă:	ART. 274 **Importul de bunuri** Importul de bunuri reprezintă

a) intrarea pe teritoriul Comunității de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 24 din Tratatul de înființare a Comunității Europene; b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Comunității	a) intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 29 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Uniunea Europeană a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene
CAPITOLUL V **Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei**	CAPITOLUL V **Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei**
ART. 132 **Locul livrării de bunuri** (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri: a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import; b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj; c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate; d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă: 1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri; 2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității; 3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii	ART. 275 **Locul livrării de bunuri** (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri: a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului european, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import; b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor ori de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj; c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate; d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene, dacă: 1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Uniunii Europene, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri; 2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Uniunii Europene, eventual după o oprire în afara Uniunii Europene; 3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Uniunii Europene pentru pasagerii

care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității; e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedința sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil; f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în situația în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parțial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activității economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedința obişnuită. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:	care s-au îmbarcat în interiorul Uniunii Europene, eventual înainte de o oprire în afara Uniunii Europene; e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedința sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil; f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în situația în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parțial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activității economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedința obişnuită. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepția de la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin norme; sau b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România. (3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a). (4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România: a) de mijloace de transport noi; b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia; c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție şi antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 152^2 alin. (1); d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire; e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile. (5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:	expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin normele metodologice; sau b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România. (3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a). (4) Excepția prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România: a) de mijloace de transport noi; b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor ori în numele acestuia; c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau art. 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție şi antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 312 alin. (1); d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire; e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile. (5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor şi

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea şi în următorii doi ani calendaristici. (6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru. (7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru: a) de mijloace de transport noi; b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia; c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, prevăzut la art. 152^2; d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire; e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile. (8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în	care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin normele metodologice şi se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea şi în următorii 2 ani calendaristici. (6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru. (7) Excepția prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru: a) de mijloace de transport noi; b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia; c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, prevăzut la art. 312; d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire; e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile. (8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau

vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.	transportate din statul membru în care se efectuează importul.
ART. 132^1 **Locul achiziției intracomunitare de bunuri** (1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. (2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA. (3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România. (4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1). (5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.	ART. 276 **Locul achiziției intracomunitare de bunuri** (1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor (2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA. (3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România. (4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1). (5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 316 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la art. 268 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în normele metodologice.
ART. 132^2 **Locul importului de bunuri** (1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe	ART. 277 **Locul importului de bunuri** (1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul european. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 274 lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Uniunea Europeană, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul

teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații. (3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 131 lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul art. 131 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.	statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații. (3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 274 lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Uniunea Europeană, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Uniunea Europeană, în sensul art. 274 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile sau situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.
ART. 133 **Locul prestării de servicii** (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor: a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate; b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă. (2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită. (3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.	ART. 278 **Locul prestării de servicii** (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor: a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 268 alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate; b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă. (2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită. (3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi: a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți şi agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți şi de societățile care asigură supravegherea pe şantier; b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători; c) *** Abrogată d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității; e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile; f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare şi punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității.	(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi: a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți şi agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți şi de societățile care asigură supravegherea pe şantier; b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători; c) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Uniunii Europene; d) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile; e) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Uniunii Europene, între punctul de plecare şi punctul de sosire al transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Uniunii Europene, dacă este cazul, după o oprire în afara Uniunii Europene. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Uniunii Europene a călătorilor care s-au îmbarcat în Uniunea Europeană, dacă este cazul înaintea unei opriri în

În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată. (5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi: a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă; b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile; c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri; d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor: 1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora; 2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale; 3. evaluări ale bunurilor mobile corporale; e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii: 1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport; 2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport; 3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;	afara Uniunii Europene. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată. (5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi: a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă; b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile; c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri al cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri; d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor: 1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora; 2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale; 3. evaluări ale bunurilor mobile corporale; e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil ori reşedința obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Uniunii Europene, în cazul următoarelor servicii: 1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport; 2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport; 3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate; 5. serviciile consultanților, inginerilor, juriştilor şi avocaților, contabililor şi experților contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informații; 6. operațiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri; 7. punerea la dispoziție de personal; 8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de energie electrică ori la rețelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuția prin intermediul acestor sisteme ori rețele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea; 9. *** Abrogat 10. *** Abrogat 11. *** Abrogat 12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă; f) locul în care activitățile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activități, prestate către persoane neimpozabile; g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită. Prin închiriere se înțeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înțelege deținerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile; h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau	4. serviciile de publicitate; 5. serviciile consultanților, inginerilor, juriştilor şi avocaților, contabililor şi experților contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informații; 6. operațiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri; 7. punerea la dispoziție de personal; 8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de energie electrică ori la rețelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuția prin intermediul acestor sisteme ori rețele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea; 9. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă; f) locul în care activitățile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activități, prestate către persoane neimpozabile; g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile, este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită. Prin închiriere se înțeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înțelege deținerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile; h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau

reşedința obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă: 1. serviciile de telecomunicații; 2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune; 3. serviciile furnizate pe cale electronică. (6) *** Abrogat (7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi: a) în România, pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunității, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România; b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile. (8) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunități, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Comunității, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Comunității.	reşedința obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă: 1. serviciile de telecomunicații; 2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune; 3. serviciile furnizate pe cale electronică. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi: a) în România, pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România; b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile. (7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Uniunii Europene. În aplicarea prezentului alineat, serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene sunt serviciile de transport ale cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Uniunii Europene, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Uniunii Europene.
ART. 133^1 **Locul operațiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin** (1) Prin excepție de la prevederile art. 132 - 133, pentru operațiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin, se aplică prevederile alin. (2) şi (3).	ART. 279 **Locul operațiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin** (1) Prin excepție de la prevederile art. 275 - 278 pentru operațiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operațiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreținerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achizițiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreținerii sau reparării podului. (3) Pentru a determina locul operațiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului, se consideră toată lungimea podului ca fiind: a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria; b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.	(2) Pentru a determina locul operațiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreținerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achizițiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreținerii sau reparării podului. (3) Pentru a determina locul operațiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului se consideră toată lungimea podului ca fiind: a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria; b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.
CAPITOLUL VI **Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată**	CAPITOLUL VI **Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată**
ART. 134 **Faptul generator şi exigibilitatea - definiții** (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei. (2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată. (3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină şi momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei. (4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei. (4^1) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 134^2 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz. (5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la	ART. 280 **Faptul generator şi exigibilitatea - definiții** (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei. (2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată. (3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 326 alin. (1). (4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei. (5) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz. (6) În cazul schimbării regimului de impozitare se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data

regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la art. 134^2 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la art. 134^2 alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) şi (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 134^2 alin. (1) şi (2). (7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parțială a prestării de servicii şi/sau au fost emise facturi pentru valoarea parțială a prestării de servicii până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) şi (5).	livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la art. 282 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, pentru care se aplică regulile stabilite la art. 282 alin. (7). Prin excepție, micile întreprinderi prevăzute la art. 310, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b), pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parțială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii. (7) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (6), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 291 alin. (4) şi (6), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 331 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 282 alin. (1) şi (2).
ART. 134^1 **Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii** (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. (2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. (3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. (4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.	ART. 281 **Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii** (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. (2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. (3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. (4) Pentru stocurile la dispoziția clientului se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității. (6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului. (7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. (8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an. (9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesionare, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății. (10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.	(5) Prin normele metodologice sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității. (6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului. (7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. (8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an. (9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesionare, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății. (10) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 307 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfăşurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 143 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat. (12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.	(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfăşurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 294 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat. (12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.
ART. 134^2 **Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii** (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine: a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator; b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora; c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare: a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au sediul activității economice în România conform art.	ART. 282 **Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii** (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine: a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator; b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora; c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare: a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activității economice în România conform art. 266

125^1 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei, şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 132 şi 133, realizate în cursul anului calendaristic; b) persoanele impozabile, care au sediul activității economice în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA. (4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare: a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 127 alin. (8); b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a); c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a); d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcție de operațiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 153. (5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care în cursul aceluiaşi an cifra de	alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 şi 278, realizate în cursul anului calendaristic; b) persoanele impozabile, care au sediul activității economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA. (4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare: a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 269 alin. (9); b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a); c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a); d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcție de operațiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316. (5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care în cursul aceluiaşi an cifra de

afaceri depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunța la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 şi 25 ale lunii, cu excepția primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea. (6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemul TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operațiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 132, sau locul prestării, conform prevederilor art. 133, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operațiuni care intră sub incidența regulilor generale privind exigibilitatea TVA: a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (2) - (6), art. 152^3 alin. (10) sau art. 160; b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA; c) operațiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 152^1 - 152^3; d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 alin. (1) pct. 21. (7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli: a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de	afaceri depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunța la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 şi 25 ale lunii, cu excepția primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea. (6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operațiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 275, sau locul prestării, conform prevederilor art. 278, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operațiuni care intră sub incidența regulilor generale privind exigibilitatea TVA: a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (2) - (6) sau art. 331; b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA; c) operațiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 311 - 313; d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26. (7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli: a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la

TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile; b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile. (8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră că include şi taxa aferentă aplicându-se următorul mecanism de calcul pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100 / 124, în cazul cotei standard, şi 9 x 100 / 109 ori 5 x 100 / 105, în cazul cotelor reduse. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru situațiile prevăzute la alin. (5). (9) În cazul evenimentelor menționate la art. 138, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. (10) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se	încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile; b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile. (8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră că include şi taxa aferentă. (9) În cazul evenimentelor menționate la art. 287, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. (10) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menționate la art. 287, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb

aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menționate la art. 138, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilității taxei se aplică următoarele prevederi: a) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. a): 1. în cazul în care operațiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente; 2. în cazul în care operațiunea este anulată parțial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situația în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferență exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii; b) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a); c) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2; d) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente; e) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).	valutar sunt aceleaşi ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilității taxei se aplică următoarele prevederi: a) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. a): 1. în cazul în care operațiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente; 2. în cazul în care operațiunea este anulată parțial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situația în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferență exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii; b) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a); c) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2; d) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente; e) pentru situația prevăzută la art. 287 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).
ART. 134^3 **Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă** (1) Prin excepție de la prevederile art. 134^2, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 155 alin. (14) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 155 alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă. (2) Prevederile art. 134^2 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce priveşte livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).	ART. 283 **Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă** (1) Prin excepție de la prevederile art. 282, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 294 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 319 alin. (15) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă. (2) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce priveşte livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).
ART. 135 **Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziții**	ART. 284 **Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziții**

intracomunitare de bunuri (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția. (2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 155 alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.	**intracomunitare de bunuri** (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția. (2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul care transpune prevederile art. 222 din Directiva 112 sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.
ART. 136 **Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri** (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. (2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe. (3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.	ART. 285 **Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri** (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe europene. (2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor europene prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe europene dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe. (3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.
CAPITOLUL VII **Baza de impozitare**	CAPITOLUL VII **Baza de impozitare**
ART. 137 **Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării** (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din: a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;	ART. 286 **Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării** (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din: a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă; c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) şi pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 130^1 alin. (2) şi (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme; d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii; e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/ prestatorului potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 21, baza de impozitare este considerată valoarea de piață în următoarele situații: 1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 145, 145^1 şi 147; 2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 şi 147 şi livrarea sau prestarea este scutită conform art. 141; 3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 şi 147. (1^1) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piață înseamnă:	b) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensația aferentă; c) pentru operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) şi pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 273 alin. (2) şi (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe sau bunuri de natură alimentară al căror termen de consum a expirat şi care nu mai pot fi valorificate, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin normele metodologice; d) pentru operațiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii; e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piață în următoarele situații: 1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 şi 300; 2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300 şi livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292; 3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300. (2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piață înseamnă: 1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării; 2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului. (2) Baza de impozitare cuprinde următoarele: a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată; b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii. (3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele: a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei; b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate; c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere; d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare; e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, astfel cum s-a pronunţat Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-224/11 BGZ Leasing sp. z o.o., precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.	cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării; 2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului. (3) Baza de impozitare cuprinde următoarele: a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată; b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii. (4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele: a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei; b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate; c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere; d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare; e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operaţional şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.
ART. 138 **Ajustarea bazei de impozitare** Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii: a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru	ART. 287 **Ajustarea bazei de impozitare** Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii: a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru livrarea

livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans; b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sau în urma unui arbitraj; c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor; d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006*) privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă; e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare. ***)** Legea nr. 85/2006 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 85/2014.	de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans; b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive/definitive şi irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj; c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor; d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a falimentului beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data pronunțării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, hotărâre rămasă definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz. În cazul în care ulterior pronunțării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare sunt încasate sume aferente creanțelor modificate sau eliminate prin planul de reorganizare, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor respective prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate ; e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.
ART. 138^1 **Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare** (1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130^1 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) şi ale art. 137 alin. (2). (2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate	ART. 288 **Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare** (1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 286 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 273 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c) şi ale art. 286 alin. (3). (2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui

în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.	produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.
ART. 139 **Baza de impozitare pentru import** (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. (2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România. (3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) - d).	ART. 289 **Baza de impozitare pentru import** (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. (2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuieli de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Uniunea Europeană, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România. (3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) - d).
ART. 139^1 **Cursul de schimb valutar** (1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă. (2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de	ART. 290 **Cursul de schimb valutar** (1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor europene care reglementează calculul valorii în vamă. (2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de schimb publicat de

schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 134^2 alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situația în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.	Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situația în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.
CAPITOLUL VIII **Cotele de taxă**	CAPITOLUL VIII **Cotele de taxă**
ART. 140 **Cotele** (1) Cota standard este de 24% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse. (2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri: a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziții şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m); b) livrarea de manuale şcolare, cărți, ziare şi reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității; ---------- *NOTA: pentru serviciile de la alin.2 lit a şi b a se vedea cota de TVA de 5% de la art. 291 alin.(3) lit b) şi a*) din Legea nr. 227/2015 ---------- c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;	ART. 291 **Cotele** (1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este: a) **20%** începând cu data de 1 ianuarie 2016 şi până la data de 31 decembrie 2016; b) **19%** începând cu data de 1 ianuarie 2017. (2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri: a) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, definite prin normele metodologice conform legislației specifice, cu excepția protezelor dentare scutite de taxă conform art. 292 alin. (1) lit. b);

d) livrarea de produse ortopedice; e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar; f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping; g) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, semințe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014, corespunzătoare acestor bunuri; h) serviciile de restaurant şi de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10. (2^1) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include şi amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege: a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari; b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite,	b) livrarea de produse ortopedice; c) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar; d) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping; e) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, semințe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri; f) serviciile de restaurant şi de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10. g) livrarea apei potabile şi a apei pentru irigații în agricultură. (lit.g a fost introdusă prin OUG nr. 50/2015 pct. 36) (3) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri şi prestări de servicii: a) manuale şcolare, cărți, ziare şi reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității; b) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziții şi evenimente culturale, **evenimente sportive**, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. M); ---------- *NOTA: lit. a) şi b) de la alin.3 al art.291 au fost prevăzute cu cota de 9% de la art. 140 din Legea nr. 571/2003* c) livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include şi amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege: 1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari; 2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite,

destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;	destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;
c) livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m^2, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuința nu depăşeşte suprafața de 250 m^2, inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăşi suprafața de 250 m^2, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv: 1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut şi să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%; 2. în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut şi să nu dețină, fiecare sau împreună, nicio locuință în proprietate pe care a/au achiziționat-o cu cota de 5%; d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței. (3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei. (3^1) În cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul	3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m^2, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuința nu depăşeşte suprafața de 250 m^2, inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăşi suprafața de 250 m^2, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv: (i) în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut şi să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%; (ii) în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut şi să nu dețină, fiecare sau împreună, nicio locuință în proprietate pe care a/au achiziționat-o cu cota de 5%; 4. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței. (4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei. (5) În cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care este emisă o factură sau este încasat un

generator, cu excepția situațiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul. (4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2), precum şi în situația prevăzută la alin. (3^1). (5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun. (6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.	avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul. (6) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2), precum şi în situația prevăzută la alin. (5). (7) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun. (8) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.
CAPITOLUL IX **Operațiuni scutite de taxă**	CAPITOLUL IX **Operațiuni scutite de taxă**
ART. 141 **Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării** (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă: a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operațiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, stații de salvare şi alte unități autorizate să desfăşoare astfel de activități; b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari; c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie; d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens; e) livrările de organe, sânge şi lapte, de proveniență umană; f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995*), republicată, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum şi prestările de servicii şi	ART. 292 **Scutiri pentru anumite activități de interes general şi scutiri pentru alte activități** (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă: a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operațiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, stații de salvare şi alte unități autorizate să desfăşoare astfel de activități; b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari; c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie; d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens; e) livrările de organe, sânge şi lapte, de proveniență umană; f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum şi prestările de servicii şi livrările de

livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate; g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituțiile publice şi entitățile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform lit. f); h) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului şcolar, preuniversitar şi universitar; i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența şi/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență; l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică; m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor; n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i) - m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale; o) activitățile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activitățile de natură comercială; p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă	bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate. Scutirea se acordă în condițiile prevăzute în normele metodologice; g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituțiile publice şi entitățile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform lit. f); h) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului şcolar, preuniversitar şi universitar; i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența şi/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență; l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică; m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii; n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i) - m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale; o) activitățile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

acestora; q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele şi în condițiile stabilite prin norme şi în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale; r) furnizarea de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la lit. a), f), i) şi j). (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară: 1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă; 2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum şi administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul; 3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor; 4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic; 5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor; 6. administrarea de fonduri speciale de investiții; b) operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni; c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de	p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora; q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele şi în condițiile stabilite prin normele metodologice şi în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale; r) furnizarea de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la lit. a), f), i) şi j). (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară: 1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă; 2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum şi administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul; 3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor; 4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic; 5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor; 6. administrarea de fonduri speciale de investiții; b) operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni; c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de

persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activități; d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare; e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepție următoarele operațiuni: 1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping; 2. închirierea de spații sau locații pentru parcarea autovehiculelor; 3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile; 4. închirierea seifurilor; f) livrarea de construcții/părți de construcții şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele: 1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare; 2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ; 3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării; 4. o construcție nouă cuprinde şi orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției sau a părții din construcție, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;	persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activități; d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare; e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepție următoarele operațiuni: 1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping; 2. închirierea de spații sau locații pentru parcarea autovehiculelor; 3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile; 4. închirierea seifurilor; f) livrarea de construcții/părți de construcții şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele: 1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare; 2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ; 3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării; 4. o construcție nouă cuprinde şi orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcției sau a părții din construcție, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidența contabilă şi care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145^1. (3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) li. e) şi f), în condițiile stabilite prin norme.	cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcție, iar valoarea acesteia şi a îmbunătățirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare; g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 297 alin. (7) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 298. (3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condițiile stabilite prin normele metodologice.
ART. 142 **Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare** (1) Sunt scutite de taxă: a) importul şi achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării; b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol; c) achiziția intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziționează bunurile în orice situație ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 147^2; d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 79/2006/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al	ART. 293 **Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare** (1) Sunt scutite de taxă: a) importul şi achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării; b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol; c) achiziția intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziționează bunurile ar avea dreptul, în orice situație, la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 302; d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de la impozit pentru loturile de mici bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286 din 17 octombrie 2006;

Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006; e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale; e^1) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței; f) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaționale, altele decât cele menționate la lit. e^1), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; g) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțeşte forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor; h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale; i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității; j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit	e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale; f) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței; g) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaționale, altele decât cele menționate la lit. f), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; h) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțeşte forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor; i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale; j) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Uniunii Europene; k) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit

maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare; k) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire; l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 143 alin. (2); m) importul de aur efectuat de Banca Națională a României. (2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.	maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare; l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire; m) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 294 alin. (2); n) importul de aur efectuat de Banca Națională a României. (2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.
ART. 143 **Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internațional şi intracomunitar** (1) Sunt scutite de taxă: a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său; b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Comunitate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: - călătorul nu este stabilit în Comunitate, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Comunității. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Internelor şi Reformei Administrative; - bunurile sunt transportate în afara Comunității înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;	ART. 294 **Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internațional şi intracomunitar** (1) Sunt scutite de taxă: a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său; b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (i) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne; (ii) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de

- valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor; - dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ține locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Comunitate; c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, legate direct de exportul de bunuri; d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139; e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia; f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia; g) transportul internațional de persoane; h) în cazul navelor atribuite navigației în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni: 1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit; 2. livrarea de carburanți şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura Combinată (NC) cod 8906 10 00 care părăsesc țara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;	sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea; (iii) valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor; (iv) dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ține locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Uniunea Europeană; c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri; d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289; e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia; f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia; g) transportul internațional de persoane; h) în cazul navelor atribuite navigației în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni: 1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit; 2. livrarea de carburanți şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate la codul NC 8906 10 00 care părăsesc țara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora; i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni: 1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave; 2. livrarea de carburanți şi provizii destinate utilizării pe aeronave; 3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144^1, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora; j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate; j^1) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței; k) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale, altele decât cele menționate la lit. j^1), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; l) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când	pescuitul de coastă; 3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora; i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni: 1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave; 2. livrarea de carburanți şi provizii destinate utilizării pe aeronave; 3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora; j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate; k) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței; l) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale, altele decât cele menționate la lit. k), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; m) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte, fie pentru

forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; m) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forțelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinație, pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înființare a Republicii Cipru, datat 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forțe sau personalului civil care le însoțeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor; n) livrările de aur către Banca Națională a României; o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunității, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele: a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția: 1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi; 2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 152^2; b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA; c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art.	aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; n) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forțelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinație, pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înființare a Republicii Cipru, din 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forțe sau personalului civil care le însoțeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor; o) livrările de aur către Banca Națională a României; p) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Uniunii Europene, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau educative desfăşurate în afara Uniunii Europene; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele: a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția: 1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi; 2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 312; b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA; c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 407 şi 408 sau art. 370, 371 şi 375 de la titlul VIII, cu excepția:

7 alin. (4) şi (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului, din 25 februarie 1992, privind regimul general, depozitarea, circulația şi controlul produselor supuse accizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepția: 1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică; 2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 152^2; d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 128 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 152^2. (3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.	1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică; 2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 312; d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 312. (3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.
ART. 144 **Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri** (1) Sunt scutite de taxă următoarele: a) livrarea de bunuri care urmează: 1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import; 2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar; 3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber; 4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal; 5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import; 6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern; 7. să fie admise în apele teritoriale: - pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare	ART. 295 **Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri** (1) Sunt scutite de taxă următoarele: a) livrarea de bunuri care urmează: 1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import; 2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar; 3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber; 4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal; 5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import; 6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern; 7. să fie admise în apele teritoriale: - pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor

sau de producție la continent; - pentru alimentarea cu carburanți şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producție; 8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează: - pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările şi completările ulterioare; - pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România şi definită prin norme; b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a); c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a); d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144^1; e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA. (2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.	platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent; - pentru alimentarea cu carburanți şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producție; 8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează: - pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 de la titlul VIII; - pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România şi definită prin norme; b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a); c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a); d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 296; e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA. (2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.
ART. 144^1 **Scutiri pentru intermediari** Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 143 şi 144, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfăşurate în afara Comunității.	ART. 296 **Scutiri pentru intermediari** Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 294 şi 295, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfăşurate în afara Uniunii Europene.
CAPITOLUL X **Regimul deducerilor**	CAPITOLUL X **Regimul deducerilor**
ART. 145 **Sfera de aplicare a dreptului de deducere** (1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilității taxei. (1^1) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică	ART. 297 **Sfera de aplicare a dreptului de deducere** (1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilității taxei. (2) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul

sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134^2 alin. (3) - (8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său. (1^2) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134^2 alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 134^2 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6), art. 152^3 alin. (10) sau art. 160. (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România; c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 şi 144^1; d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum şi în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operațiuni; e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv. (3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) şi la art. 129 alin. (5). (4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere	TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3) - (8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său. (3) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) - (6), art. 313 alin. (10) sau art. 331. (4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România; c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 294, 295 şi 296; d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Uniunii Europene, precum şi în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operațiuni; e) operațiunile prevăzute la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv. (5) Dacă nu contravine prevederilor alin. (4), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5). (6) În condițiile stabilite prin normele metodologice se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană

a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153. (4^1) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. (5) Nu sunt deductibile: a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e); b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.	impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316. (7) Nu sunt deductibile: a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 286 alin. (4) lit. e); b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.
ART. 145^1 **Limitări speciale ale dreptului de deducere** (1) Prin excepție de la prevederile art. 145 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice. (2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului. (3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate: a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat; b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții; c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie; d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi; e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este	ART. 298 **Limitări speciale ale dreptului de deducere** (1) Prin excepție de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice. (2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului. (3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate: a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat; b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții; c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie; d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi; e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional; f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial. (4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi şi/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a bunurilor şi/sau serviciilor, înainte de data de 1 iulie 2012, dacă livrarea/prestarea intervine după această dată. (5) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 şi art. 146 - 147^1. (6) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin norme.	f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial. (4) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 şi art. 299 - 301. (5) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin normele metodologice.
ART. 146 **Condiții de exercitare a dreptului de deducere** (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum şi dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare; b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155^1 alin. (1); c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o	ART. 299 **Condiții de exercitare a dreptului de deducere** (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum şi dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare; b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319 sau documentele prevăzute la art. 320 alin. (1); c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație

autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA şi accize; d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) şi (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea; e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1); f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130^1 alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (8), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1). (2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.	unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA şi accize; d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 326 alin. (4) şi (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea; e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1); f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 273 alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 319 alin. (9), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1). (2) Prin normele metodologice se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.
ART. 147 **Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă** (1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât şi operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă. (2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfăşoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care	ART. 300 **Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă** (1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269, cât şi operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă. (2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt sau de către o persoană parțial impozabilă se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfăşoară activități în calitate de

rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât şi operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități şi aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.	persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât şi operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități şi aplică prevederile prezentului articol. Persoana parțial impozabilă poate aplica pro rata în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.
(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.	(3) Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se deduce integral.
(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.	(4) Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni nu se deduce.
(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaşte destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere şi operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.	(5) Taxa aferentă achizițiilor pentru care nu se cunoaşte destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere şi operațiuni care nu dau drept de deducere se deduce pe bază de pro rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu prevederile art. 305.
(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:	(6) Pro rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:
a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi	a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi
b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) şi a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în	b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) şi a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele

scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei. (7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele: a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;	primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei. (7) Se exclud din calculul pro rata următoarele: a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică, cu excepția operațiunilor prevăzute la lit. c);
b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 128 alin. (4) şi la art. 129 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10); c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.	b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 270 alin. (4) şi la art. 271 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 270 alin. (10); c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), precum şi a operațiunilor imobiliare, în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.
(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.	(8) Pro rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv, inclusiv evenimentele prevăzute la art. 287. Pro rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 323, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (14), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro ratei definitive.
(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul	(9) Pro rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. (10) Prin excepție de la prevederile alin. (9): a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operațiuni fără drept de

anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156^2.	deducere în cursul anului, şi care ulterior realizează astfel de operațiuni, pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operațiunilor preconizat a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată organului fiscal competent cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, aferent perioadei fiscale în care persoana impozabilă începe să realizeze operațiuni fără drept de deducere; b) în cazul persoanelor impozabile nou-înregistrate în scopuri de TVA, precum şi în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul unui alt an decât cel în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, după înregistrarea în scopuri de TVA; c) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul aceluiaşi an în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) şi care aplicau pro rata provizorie la începutul anului, se continuă aplicarea pro ratei provizorii aplicate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA; d) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece ori nu erau înființate ori nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operațiuni în cursul anului curent, şi care vor realiza în anii ulteriori atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să estimeze pro rata pe baza operațiunilor preconizat a fi realizate în primul an în care vor desfăşura operațiuni constând în livrări de bunuri/prestări de servicii. Această pro rata provizorie va fi aplicată pe parcursul anilor în care persoana realizează exclusiv achiziții de bunuri/servicii, fără a realiza şi livrări/prestări. (11) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro rata provizorie prevăzută la alin. (9) sau (10), determinată pentru anul respectiv.
(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină	(12) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv

provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv. (11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.	prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv. Prin excepție, în situațiile prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c), calcularea taxei de dedus pe baza pro ratei definitive se efectuează numai pentru achizițiile prevăzute la alin. (5) realizate în perioadele fiscale în care s-a aplicat pro rata provizorie. (13) În situația prevăzută la alin. (10) lit. d), taxa de dedus aferentă achizițiilor, cu excepția investițiilor prevăzute la alin. (5), pentru fiecare an calendaristic se determină pe baza pro ratei estimate, urmând ca toate deducerile exercitate pe baza pro ratei provizorii, atât din anul curent, cât şi din anii următori, să fie regularizate pe baza pro ratei definitive de la sfârşitul primului an în care vor fi realizate livrări de bunuri/prestări de servicii. Dacă totuşi persoana impozabilă nu va realiza operațiuni care nu dau drept de deducere, are dreptul să regularizeze deducerile pe baza pro ratei definitive considerând că pro rata este 100%.
(12) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel: a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10); b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.	(14) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu, cu excepția prevăzută la alin. (13), astfel: a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (12), se scade taxa dedusă într-un an, determinată pe bază de pro rata provizorie; b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.
(13) În ceea ce priveşte taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operațiunile prevăzute la alin. (5): a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naştere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse inițial; b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum	(15) În cazul bunurilor de capital, definite conform art. 305 alin. (1), pentru care taxa s-a dedus pe bază de pro rata definitivă, ajustările din anii ulteriori iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o

urmează: 1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20; 2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțeşte cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani; 3. taxa dedusă inițial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20; 4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului. (14) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile: a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunțe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv; b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector. (15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv: a) să aplice o pro-rata specială; b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice; c) să-şi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni; d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.	douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează: 1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20; 2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțeşte cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani; 3. taxa dedusă inițial, conform pro ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20; 4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului. (16) În situații speciale, când pro rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile: a) să aprobe aplicarea unei pro rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro ratei speciale numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunțe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv; b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector. (17) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv: a) să aplice o pro rata specială; b) să aplice o pro rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice; c) să îşi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni; d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale

(16) Prevederile alin. (6) - (13) se aplică şi pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) şi (15). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare: a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b); b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b). (17) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro-rata sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcție de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.	economice. (18) Prevederile alin. (6) - (15) se aplică şi pentru pro rata specială prevăzută la alin. (16) şi (17). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro ratei speciale se vor lua în considerare: a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. a) sau la alin. (17) lit. b); b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. b) sau la alin. (17) lit. b). (19) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro ratei, sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcție de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale. (20) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile prezentului articol în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.
ART. 147^1 **Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă** (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147. (2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile şi formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții şi formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naştere dreptul de deducere.	ART. 301 **Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă** (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297 - 300. (2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile şi formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții şi formalități sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală. Prin excepție, în cazul în care pe perioada inspecției fiscale la furnizori organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul respectivelor operațiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecție emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit. În acest caz, dreptul de

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere. (4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).	deducere poate fi exercitat în cel mult **un an** de la data primirii facturii de corecție, sub sancțiunea decăderii. (3) Prin normele metodologice se precizează condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere. (4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).
ART. 147^2 **Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România** (1) În condițiile stabilite prin norme: a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România; b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă; c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi	ART.302 **Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România** (1) În condițiile stabilite prin normele metodologice: a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România; b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă; c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate

poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou; d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme. (2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme. (3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalități şi dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA. (4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.	fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou; d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin normele metodologice. (2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în normele metodologice. (3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalități şi dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA. (4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.
ART. 147^3 **Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153** (1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei. (2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^2. (3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, şi a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.	ART. 303 **Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316** (1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei. (2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 323. (3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, şi a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156^2, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.	(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepție: a) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data aprobării unei înlesniri la plată nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată, pentru care a fost aprobată înlesnirea la plată; b) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data înscrierii organului fiscal la masa credală potrivit Legii nr. 85/2014, nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014.
(4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (3) şi (4), diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.	(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) şi (4), diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.
(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă, şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.	(6) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 323, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă, şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.
(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot	

solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.	(7) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 316, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare. Prin excepție, soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței prevăzute de legislația în domeniu nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura, caz în care debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.
(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.	(8) Persoanele impozabile pot renunța la cererea de rambursare pe baza unei notificări depuse la autoritățile fiscale, urmând să preia soldul sumei negative solicitat la rambursare în decontul aferent perioadei fiscale următoare depunerii notificării. Persoanele impozabile pot notifica organul fiscal în vederea renunțării la cererea de rambursare până la data comunicării deciziei de rambursare sau a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, după caz.
(8) În situația în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat, precum şi soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.	(9) În cazul fuziunii, persoana impozabilă care preia patrimoniul altor persoane impozabile preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă dizolvată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opțiune de rambursare depuse de persoanele impozabile dizolvate şi nesoluționate până la data fuziunii. (10) În cazul divizării, persoanele impozabile care preiau patrimoniul unei persoane impozabile divizate preiau, proporțional cu cotele alocate din patrimoniul persoanei impozabile divizate, şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă divizată nu a solicitat rambursarea sau

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare. (10) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. b), j), k), l) şi o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.	eventualul drept de rambursare rezultat din soluționarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opțiune de rambursare depuse de persoana impozabilă divizată şi nesoluționate până la data divizării. (11) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare. (12) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. b), j), l), m) şi p), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.
ART. 148 **Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital** (1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri: a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze; b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138; c) persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate în cazul unor evenimente precum modificări legislative, modificări ale obiectului de activitate, alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere şi, ulterior, alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, bunuri lipsă din gestiune. (2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul: a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare; b) situațiilor prevăzute la art. 128 alin. (8). (3) *** Abrogat	ART. 304 **Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital** (1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri: a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze; b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 287; c) persoana impozabilă îşi pierde sau câştigă dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate. (2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul: a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare; b) situațiilor prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).
ART. 149 **Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital** (1) În sensul prezentului articol:	ART. 305 **Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital** (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, precum şi operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;	a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, precum şi operațiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părților de bunuri imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestora, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui altui tip de contract prin care bunurile imobile/părțile de bunuri imobile se pun la dispoziția unei alte persoane cu condiția ca valoarea fiecărei transformări sau modernizări să fie de cel puțin 20% din valoarea bunului imobil/părții de bun imobil după transformare/modernizare. Bunurile imobile sunt considerate bunuri de capital indiferent dacă în contabilitatea persoanelor impozabile sunt înregistrate ca stocuri sau ca imobilizări corporale;
b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;	b) bunurile care fac obiectul unui contract de închiriere, de leasing, de concesionare sau oricărui altui tip de contract prin care bunurile se pun la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane. Operațiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părților de bunuri imobile care sunt considerate bunuri de capital conform lit. a), efectuate de beneficiarul unui astfel de contract, aparțin beneficiarului până la sfârşitul contractului respectiv;
c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;	c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;
d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.	d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea bunului imobil/părții de bun imobil după transformare/modernizare, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.
(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):	(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):
a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);	a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);
b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este	b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun

de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat. (3) Perioada de ajustare începe: a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării; b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării; c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării; d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării. (4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează: a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă: 1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art.	imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părții de bun imobil după transformare sau modernizare. (3) Perioada de ajustare începe: a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării; b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării; c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă faptul generator de taxă a intervenit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării; d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părții de bun imobil după transformare sau modernizare, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării. (4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează: a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă: 1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a

145^1; 2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei; 3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială; b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse; c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv; d) în situația în care bunul de capital îşi încetează existența, cu următoarele excepții: 1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă; 2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare; 3. *** Abrogat 4. situațiile prevăzute la art. 128 alin. (8); e) în cazurile prevăzute la art. 138. (4^1) *** Abrogat (5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel: a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial; b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere	dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298; 2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei; 3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială; b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse; c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv; d) în situația în care bunul de capital îşi încetează existența, cu următoarele excepții: 1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă; 2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare; 3. situațiile prevăzute la art. 270 alin. (8); 4. în cazul casării unui bun de capital; e) în cazurile prevăzute la art. 287. (5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel: a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare; b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de

pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2); c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării; d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme. (5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se vor efectua pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente. (6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă. (7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.	persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2); c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării; d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 287. (6) Ajustarea taxei pentru situațiile prevăzute la alin. (5) se realizează conform procedurii prevăzute prin normele metodologice. (7) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care generează ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se efectuează pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente. (8) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă. (9) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din normele metodologice.
	ART. 306 **Dispoziții tranzitorii privind ajustarea** (1) Prin excepție de la prevederile art. 305 alin. (5), se ajustează taxa deductibilă proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) pentru următoarele categorii de active corporale fixe care până la data de 31

	decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital: a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv; b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziționate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv. (2) În cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) pentru care dreptul de deducere se exercită potrivit art. 297 alin. (2) şi (3), se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/prestatorului, proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) care generează ajustarea.
CAPITOLUL XI **Persoanele obligate la plata taxei**	CAPITOLUL XI **Persoanele obligate la plata taxei**
ART. 150 **Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România** (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) şi art. 160. (2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125^1 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5). (3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153^1, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României	ART. 307 **Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România** (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) şi art. 331. (2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6). (3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 316 sau 317, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României

conform prevederilor art. 125^1 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5). (4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții: 1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); şi 2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi 3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă. (5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d). (6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125^1 alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 153, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.	conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) sau (6). (4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții: 1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); şi 2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi 3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă. (5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d). (6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 316, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 316, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 275 sau 278. Prin excepție, persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al unor servicii prevăzute la art. 278 alin. (5) lit. h), nu este persoana obligată la plata taxei dacă prestatorul aplică unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 sau 315. (alin. 6 conform Legii

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1): a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.	nr. 358/2015) (7) Prin excepție de la prevederile alin. (1): a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.
ART. 150^1 **Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare** (1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei. (2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este: a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.	ART. 308 **Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare** (1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei. (2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este: a) o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.
ART. 151 Abrogat ART. 151^1 **Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri** Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.	ART. 309 **Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri** Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.
ART. 151^2 **Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei** (1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este	

furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19): a) nu este emisă; b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare; c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei. (3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (4) şi (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1): a) nu este emisă; b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare. (4) Furnizorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 150^1, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1): a) nu este emisă; b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare. (5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA şi accize şi proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători	

individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151^1. (6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) şi (6) şi art. 151^1. (7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) şi/sau art. 150^1 alin. (2), este ţinută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.	
CAPITOLUL XII **Regimuri speciale**	CAPITOLUL XII **Regimuri speciale**
ART. 152 **Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici** (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b). (2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activităţii principale, cu excepţia următoarelor:	ART. 310 **Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici** (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 268 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 294 alin. (2) lit. b). (2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi, dacă nu sunt accesorii activităţii principale, a operaţiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f). Prin excepţie, nu se cuprind în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), dacă sunt accesorii

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă; b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).	activității principale, livrările de active fixe corporale, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, şi livrările de active necorporale, efectuate de persoana impozabilă.
(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.	(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă. Persoana impozabilă care realizează în cursul unui an calendaristic exclusiv operațiuni scutite fără drept de deducere conform art. 292 nu se consideră că depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (1).
(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3). (5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1). (6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153.	(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3). (5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1). (6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente procedează după cum urmează: a) stabilesc obligații privind taxa de plată, constând în diferența dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz; b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferența dintre taxa pe

	care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată.
(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 156^1. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156^2, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156^1, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.	(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.
(7^1) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform	(8) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi

art. 153, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior. (7^2) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 153^1, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153^1, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. (8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire: a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 şi 146; b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document. c) *** Abrogată (9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.	reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior. (9) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 317, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. (10) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire: a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile prevăzute la art. 297 şi 299; b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau pe alt document. (11) Prin normele metodologice se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.
ART. 152^1 **Regimul special pentru agențiile de turism** (1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță şi alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agențiile de turism includ şi touroperatorii. (2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt	ART. 311 **Regimul special pentru agențiile de turism** (1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță şi alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agențiile de turism includ şi touroperatorii. (2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de

considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului. (3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România. (4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile. (5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității. (6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2). (8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol. (9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special. (11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare. (7) Agenția de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului	agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului. (3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România. (4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile. (5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Uniunii Europene, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Uniunii Europene, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Uniunii Europene. (6) Fără să contravină prevederilor art. 297 alin. (4), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2). (7) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol. (8) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special. (9) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 286 alin. (4) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare. (10) Agenția de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului

normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special: a) când călătorul este o persoană fizică; b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României. (10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.	normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special: a) când călătorul este o persoană fizică; b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României. (11) Atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va factura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenției de turism. (12) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.
ART.152^2 **Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități** (1) În sensul prezentului articol: a) operele de artă reprezintă: 1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701); 2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00); 3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00); 4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale	ART. 312 **Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități** (1) În sensul prezentului articol: a) operele de artă reprezintă: 1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obținute de pe planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual, care se încadrează la codul NC 9701; 2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice, care se încadrează la codul NC 9702 00 00; 3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului, care se încadrează la codul NC 9703 00 00; 4. tapiserii executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare, care se

asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare; 5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta; 6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint; 7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile; b) obiectele de colecție reprezintă: 1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri "prima zi", serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00); 2. colecții şi piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00); c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00); d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase şi alte bunuri prevăzute în norme; e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare; f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare; g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi prețul de cumpărare, în care: 1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana	încadrează la codul NC 5805 00 00; 5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta; 6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint; 7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile; b) obiectele de colecție reprezintă: 1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri prima zi, serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs, care se încadrează la codul NC 9704 00 00; 2. colecții şi piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic, care se încadrează la codul NC 9705 00 00; c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani, care se încadrează la codul NC 9706 00 00; d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase şi alte bunuri prevăzute în normele metodologice; e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare; f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare; g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi prețul de cumpărare, în care:

impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț; 2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare; h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități la cota de marjă a profitului. (2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori: a) o persoană neimpozabilă; b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g); c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital; d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special. (3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri: a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat; b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei. (4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea	1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț; 2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare; h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități la cota de marjă a profitului. (2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Uniunii Europene, de la unul dintre următorii furnizori: a) o persoană neimpozabilă; b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. g); c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital; d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special. (3) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri: a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat; b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei. (4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei

taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import. (5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h) - m) şi o). (6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special. (7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3). (8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru: a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități; b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora. (9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă. (10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special. (11) Regimul special nu se aplică pentru: a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) şi e) - g) şi art. 143 alin. (1) lit. h) - m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au	aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 289, plus taxa datorată sau achitată la import. (5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a), b), h) - n) şi p). (6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special. (7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3). (8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru: a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități; b) opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora. (9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă. (10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special. (11) Regimul special nu se aplică pentru: a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Uniunii Europene de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi e) - h) şi art. 294 alin. (1) lit. h) - n), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea

beneficiat de rambursarea taxei; b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b). (12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților. (13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații: a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156^1 şi 156^2; b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special. (14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații: a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim; b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156^1 şi 156^2. (15) Dispozițiile alin. (1) - (14) se aplică şi vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.	taxei; b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. b). (12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților. (13) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații: a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323; b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special. (14) În condițiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special trebuie să îndeplinească următoarele obligații: a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim; b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323. (15) Dispozițiile alin. (1) - (14) se aplică şi vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin normele metodologice.
ART. 152^3 **Regimul special pentru aurul de investiții** (1) Aurul de investiții înseamnă: a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g; b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții: 1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie; 2. sunt reconfecționate după anul 1800;	ART. 313 **Regimul special pentru aurul de investiții** (1) Aurul de investiții înseamnă: a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g; b) monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: 1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie; 2. sunt reconfecționate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; şi 4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depăşeşte valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%; (2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic. (3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă: a) livrările, achizițiile intracomunitare şi importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum şi operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții; b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele şi pe seama unui mandant. (4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a). (5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a). (6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4). (7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se	3. sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; şi 4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depăşeşte valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%. (2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic. (3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă: a) livrările, achizițiile intracomunitare şi importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum şi operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții; b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele şi pe seama unui mandant. (4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a). (5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a). (6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4). (7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul

aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special. (8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă: a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opțiunea de taxare; b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile; c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutății sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții. (9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv. (10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum şi pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor. (11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții şi va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operațiunile au fost efectuate.	aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special. (8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă: a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opțiunea de taxare; b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile; c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutății sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții. (9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv. (10) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții trebuie să țină evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții şi să păstreze documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se păstrează minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operațiunile au fost efectuate.
ART. 152^4 **Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană** (1) În înțelesul prezentului articol: a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii	ART. 314 **Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană** (1) În înțelesul prezentului articol: a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene şi care nu are

Europene şi care nu are obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special; b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol; c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin. (5) lit. h). (2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană. (3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoştința organului fiscal competent, pe cale electronică. (4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În	obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special; b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol; c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. H). (2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil ori reşedința obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană. (3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoştința organului fiscal competent, pe cale electronică. (4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În

scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal. (5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special. (6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații: a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune; b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat; c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special; d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special. (7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare. (8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații: a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4); b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat	scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal. (5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special. (6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații: a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune; b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat; c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special; d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special. (7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 249 din 14 septembrie 2012, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare. (8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații: a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4); b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în

membru de consum în care taxa este exigibilă; c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană. (9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi. (10) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA. (11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform art. 147^1, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 147^2 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită. (12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.	care taxa este exigibilă; c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană. (9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi. (10) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA. (11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform art. 301, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită. (12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.
ART. 152^5 **Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de**	ART. 315 **Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de**

către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum (1) În sensul prezentului articol: a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum; b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici; c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin. (5) lit. h). (2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare. (3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format	**către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum** (1) În sensul prezentului articol: a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum; b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici; c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h). (2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare. (3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o

electronic o declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special. (4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 153. (5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații: a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune; b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat; c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special; d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special. (6) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare. (7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:	declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special. (4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316. (5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații: a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune; b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat; c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special; d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special. (6) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune în perioada fiscală de raportare. (7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4); b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă; c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum. (8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, şi defalcată pe fiecare stat membru de consum. (9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi. (10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare. (11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu	a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4); b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi de televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă; c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum. (8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, şi defalcată pe fiecare stat membru de consum. (9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi. (10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi de televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare. (11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă

prevederile art. 147^2 alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activități care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^2. (12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile. (13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reține ca venit al bugetului de stat un procent de 30% în perioada 1 ianuarie 2015 - 31 decembrie 2016 şi, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017 - 31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.	nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activități care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323. (12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile. (13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reține ca venit al bugetului de stat un procent de 30% până la data de 31 decembrie 2016 şi, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017 - 31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al A.N.A.F.
CAPITOLUL XIII **Obligații**	CAPITOLUL XIII **Obligații**
ART. 153 **Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA** (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează: a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri: 1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care	ART. 316 **Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA** (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează: a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri: 1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge

atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici; 2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă; b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon; c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă; d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3). (2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 125^1 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel: a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125^1 alin. (2) în alt stat membru; b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125^1 alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2); c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125^1 alin. (2) lit. b) şi c) care implică: 1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2); 2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);	sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici; 2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon; c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă; d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3). (2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel: a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru; b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 307 alin. (2); c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 266 alin. (2) lit. b) şi c) care implică: 1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 294 alin. (2); 2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b); 3. operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

3. operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3); 4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile. (3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. (4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125^1 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) şi art. 144^1, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125^1 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni: a) importuri de bunuri; b) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3); c) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin. (3). (4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 152^4 şi art. 152^5. (5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează: a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 150^1; sau	4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile. (3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. (4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 307 alin. (2) - (6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni: a) importuri de bunuri; b) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3); c) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, conform art. 292 alin. (3). (5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 şi 315. (6) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează: a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 308; sau b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă. (7) Persoana impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă. (6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să îşi îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal. (7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (5) sau solicită înregistrarea conform alin. (9^1). (7^1) Prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc criterii pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (5), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu. (9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol: a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor art. 78^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de la data declarării ca inactivă;	România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să îşi îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin normele metodologice, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal. (8) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (6) sau solicită înregistrarea conform alin. (12). (9) În aplicarea prevederilor alin. (8), prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., se stabilesc criterii pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (8), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (10) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (6), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu. (11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol: a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă; b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului;	inactivitatea temporară în registrul comerțului;
c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001*3) privind organizarea şi funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepție, în cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:	c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepție, în cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:
1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001*3), republicată, cu modificările şi completările ulterioare;	1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015;
2. asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăți decât cele menționate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001*3), republicată, cu modificările şi completările ulterioare;	2. asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăți decât cele menționate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015;
d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156^2, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156^2 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna	d) dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 323 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în

calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;	cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;
e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;	e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;
f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;	f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol; g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152; h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, nu justifică intenția şi capacitatea de a desfăşura activitate economică potrivit criteriilor şi în termenele stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrarea Fiscală. (9^1) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e) şi h), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (7^1) astfel: a) la solicitarea persoanei impozabile, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA; b) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociați din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situația care a condus la anularea înregistrării conform alin. (9) lit. c); c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă: 1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen; 2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă; d) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să	regimului special de scutire prevăzut la art. 310; h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, nu justifică intenția şi capacitatea de a desfăşura activitate economică potrivit criteriilor şi în termenele stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a) - e) şi h), la solicitarea persoanelor impozabile organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (9) astfel: a) în situațiile prevăzute la alin. (11) lit. a) şi b), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA; b) în situația prevăzută la alin. (11) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociați din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situația care a condus la anularea înregistrării conform alin. (11) lit. c); c) în situația prevăzută la alin. (11) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă: 1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen; 2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă; d) în situația prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA; e) în situația prevăzută la alin. (11) lit. h), dacă încetează situația care

rezulte că va desfăşura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA; e) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. h), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1^1) şi (1^3).	a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. (14) Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (12) nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 310 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (6) şi (8). (13) Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (11) au obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.
(9^2) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la art. 153 alin. (9). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (1^1) şi (1^3) de la data prevăzută la art. 153 alin. (9) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (1^2) şi alin. (1^4) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. (9^3) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă	(15) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) de la data prevăzută la alin. (11) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) şi (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. (16) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA: a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de

între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA: a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acționează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepția situației în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 152; b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la art. 145 - 147^1. (9^4) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menținându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la art. 145 - 147^1, considerându-se că achizițiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153. (10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente. (11) În cazul încetării desfăşurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice,	TVA acționează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepția situației în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310; b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la art. 297 - 301. (17) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform prezentului articol, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menținându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la art. 297 - 301, considerându-se că achizițiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol. (18) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente. (19) În vederea justificării intenției şi a capacității de a desfăşura activitate economică, în sensul alin. (9) şi alin. (11) lit. h), societățile cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului furnizează organului fiscal informații relevante, prin completarea unei declarații al cărei model este aprobat prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (20) În cazul încetării desfăşurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris

orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență şi procedura aplicabilă.	organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență şi procedura aplicabilă.
ART. 153^1 **Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii** (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol: a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară; b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată şi care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului; c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective. (2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, şi persoana juridică neimpozabilă	ART. 317 **Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii** (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol: a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) ori c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară; b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată şi care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului; c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) ori a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective. (2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită

stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6). (3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2). (4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu. (5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7). (6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7). (7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depăşit plafonul de achiziții intracomunitare. (8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7). (9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații: a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA,	în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 268 alin. (6). (3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2). (4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute la alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu. (5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7). (6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7). (7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6), cu excepția cazului în care a depăşit plafonul de achiziții intracomunitare. (8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7). (9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații: a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform

conform art. 153; sau b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică. (10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru. (11) Prevederile art. 153 alin. (9) lit. a), b) şi f) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.	art. 316; sau b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică. (10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru. (11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a), b) şi f) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.
ART. 154 **Prevederi generale referitoare la înregistrare** (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 şi 153^1, are prefixul "RO", conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2. (2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării şi de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu. (3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România. (4) Persoanele înregistrate: a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților; b) conform art. 153^1 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA: 1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) şi art. 150^1; 2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).	ART. 318 **Prevederi generale referitoare la înregistrare** (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 şi 317, are prefixul RO, conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2. (2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării şi de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu. (3) Prin normele metodologice se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România. (4) Persoanele înregistrate: a) conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților; b) conform art. 317 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA: 1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2) - (6) şi art. 308; 2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 307 alin. (2).

ART. 155 **Facturarea** (1) În înțelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol. (2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguități la factura inițială are acelaşi regim juridic ca şi o factură. (3) În înțelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic. (4) Fără să contravină prevederilor alin. (30) - (34) se aplică următoarele reguli de facturare: a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 şi 133, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 şi 133, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii; b) prin excepție de la prevederile lit. a): 1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 125^1 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 132 şi 133, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile; 2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 132 şi 133, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în	ART. 319 **Facturarea** (1) În înțelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol. (2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguități la factura inițială are acelaşi regim juridic ca o factură. (3) În cazul în care este obligatorie ajustarea bazei impozabile conform art. 287 lit. a) - c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a) - c) şi e). (4) În înțelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic. (5) Fără să contravină prevederilor alin. (31) - (35) se aplică următoarele reguli de facturare: a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii; b) prin excepție de la prevederile lit. a): 1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 şi 278, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile; 2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 şi 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în

România, dar este stabilit în Comunitate, conform prevederilor art. 125^1 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 150 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul. În situația în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (17), se aplică prevederile lit. a); c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 125^1 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate în conformitate cu prevederile art. 132 şi 133. (5) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații: a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate; b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2) şi (3); c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) - c); d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) şi b). (6) Prin excepție de la alin. (5) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) şi (2). (7) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (15), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine. (8) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (14), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la art. 128 alin. (10), şi pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la art. 130^1 alin. (2) lit. a). (9) Prin excepție de la prevederile alin. (5) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru	România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul. În situația în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a); c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278. (6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații: a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate; b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2) şi (3); c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) - c); d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) şi b). (7) Prin excepție de la alin. (6) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) şi (2). (8) Persoana înregistrată conform art. 316 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (16), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine. (9) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la art. 270 alin. (10), şi pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. A). (10) Prin excepție de la prevederile alin. (6) lit. a), persoana

următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura: a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul şi prestările de servicii către populație, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții; c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin norme se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operațiuni. (10) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii. (11) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații: a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 139^1; b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură	impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura: a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul şi prestările de servicii către populație, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții; c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin normele metodologice se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operațiuni. (11) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii. (12) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații: a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290;

conform alin. (2). (12) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (20), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin norme: a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 139^1; sau b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (19) sau la alin. (22) să fie extrem de dificilă. (13) Prevederile alin. (11) şi (12) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (5) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru. (14) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei. (15) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (14), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. (16) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de	b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2). (13) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (21), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin normele metodologice: a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290; sau b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (20) sau la alin. (23) să fie extrem de dificilă. (14) Prevederile alin. (12) şi (13) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (6) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru. (15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei. (16) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (15), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. (17) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare

servicii, către acelaşi client, în următoarele condiții: a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naştere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică; b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare. (17) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme. (18) Pot fi emise facturi de către un terț în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă. (19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații: a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic; b) data emiterii facturii; c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii; d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile; e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal; f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă; g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal; h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularitățile prevăzute la art. 125^1 alin. (3) în	pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către acelaşi client, în următoarele condiții: a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naştere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică; b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare. (18) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin normele metodologice. (19) Pot fi emise facturi de către un terț în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin normele metodologice, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă. (20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații: a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic; b) data emiterii facturii; c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii; d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile; e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316, ale reprezentantului fiscal; f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă; g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal; h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor

definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi; i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar; j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei; k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, mențiunea "autofactură"; l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri; m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, mențiunea "taxare inversă"; n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, mențiunea "regimul marjei - agenții de turism"; o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, una dintre mențiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecție şi antichități", după caz; p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, mențiunea "TVA la încasare"; r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeaşi operațiune. (20) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (11) şi (12) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: a) data emiterii; b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile; c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate; d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea	prestate, precum şi particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi; i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar; j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei; k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, mențiunea "autofactură"; l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri; m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, mențiunea "taxare inversă"; n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, mențiunea "regimul marjei - agenții de turism"; o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, una dintre mențiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecție şi antichități", după caz; p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, mențiunea "TVA la încasare"; r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeaşi operațiune. (21) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (12) şi (13) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: a) data emiterii; b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile; c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

acesteia; e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura inițială şi la detaliile specifice care se modifică. (21) În situația prevăzută la alin. (4) lit. b) pct. 1, furnizorul/ prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informațiile prevăzute la alin. (19) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (4) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conțină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (19) lit. i) şi j). (22) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139^1. (23) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar. (24) Autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului şi a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identității furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conținutului" înseamnă că nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol. (25) În afară de controalele de gestiune menționate la alin. (24), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrității conținutului facturii electronice sunt: a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile	d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia; e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura inițială şi la detaliile specifice care se modifică. (22) În situația prevăzută la alin. (5) lit. b) pct. 1, furnizorul/ prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informațiile prevăzute la alin. (20) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (5) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conțină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (20) lit. i) şi j). (23) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată sau de regularizat să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290. (24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar. (25) Autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului şi a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identității furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conținutului" înseamnă că nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol. (26) În afară de controalele de gestiune menționate la alin. (25), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrității conținutului facturii electronice sunt: a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13

electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE; b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandările Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor. (26) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliți în țări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticității originii şi integrității conținutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (25). (27) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziția aceluiaşi destinatar, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură. (28) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conțină factura. (29) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice. (30) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terț în numele şi în contul său, precum şi a tuturor facturilor primite. (31) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a	decembrie 1999 privind un cadru european pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE; b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarea Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor. (27) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliți în țări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticității originii şi integrității conținutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (26). (28) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziția aceluiaşi destinatar, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură. (29) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conțină factura. (30) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice. (31) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terț în numele şi în contul său, precum şi a tuturor facturilor primite.

facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (30) să fie puse la dispoziția autorităților competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) 904/2010 sau la dreptul menționat la alin. (36) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective. (32) Prin excepție de la prevederile alin. (31), persoana impozabilă care are sediul activității economice în România are obligația de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terț în numele şi în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (31). Aceeaşi obligație îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puțin pe perioada existenței pe teritoriul României a sediului fix. (33) În situația în care locul de stocare prevăzut la alin. (31) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 125^1 alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informațiilor stocate conform alin. (30). (34) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, cu modificările ulterioare. (35) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situații sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 şi 133, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în	(32) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (31) să fie puse la dispoziția autorităților competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 sau la dreptul menționat la alin. (37) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective. (33) Prin excepție de la prevederile alin. (32), persoana impozabilă care are sediul activității economice în România are obligația de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terț în numele şi în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (32). Aceeaşi obligație îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puțin pe perioada existenței pe teritoriul României a sediului fix. (34) În situația în care locul de stocare prevăzut la alin. (32) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informațiilor stocate conform alin. (31). (35) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată. (36) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situații sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în

România în sensul art. 125^1 alin. (2). (36) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul online la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 125^1 alin. (2) are obligația de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligația de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.	sensul art. 266 alin. (2). (37) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul on-line la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2) are obligația de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligația de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.
ART. 155^1 **Alte documente** (1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) şi (6) şi ale art. 150^1, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator. (2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1). (3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2),	ART. 320 **Alte documente** (1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2) - (4) şi (6) şi ale art. 308, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator. (2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1). (3) În situațiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a) - c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecție prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării bazei de impozitare şi a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a) - c) şi e). (4) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2),

persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură. (4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații: a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului; b) denumirea/numele şi adresa părților; c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor; d) denumirea şi cantitatea bunurilor. (5) În cazurile prevăzute la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor. (6) Pentru operațiunile menționate la alin. (4), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) şi (5). (7) Documentele prevăzute la alin. (4) şi (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 155 alin. (8). (8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (4) şi (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor. (9) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest	persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură. (5) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații: a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului; b) denumirea/numele şi adresa părților; c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor; d) denumirea şi cantitatea bunurilor. (6) În cazurile prevăzute la alin. (5), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor. (7) Pentru operațiunile menționate la alin. (5), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (5) şi (6). (8) Documentele prevăzute la alin. (5) şi (6) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 319 alin. (9). (9) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (5) şi (6). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor. (10) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (9), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document

document cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate. (9^1) În situația bunurilor livrate în regim de consignație sau pentru stocuri puse la dispoziția clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (8) şi (9) numai dacă se aplică măsuri de simplificare. (10) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații: a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului; b) data transferului; c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153, al ambelor părți, după caz; d) o descriere exactă a operațiunii; e) valoarea transferului.	cuprinde informațiile prevăzute la alin. (5), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate. (11) În situația bunurilor livrate în regim de consignație sau pentru stocuri puse la dispoziția clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (9) şi (10) numai dacă se aplică măsuri de simplificare. (12) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații: a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului; b) data transferului; c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 316, al ambelor părți, după caz; d) o descriere exactă a operațiunii; e) valoarea transferului.
ART. 156 **Evidența operațiunilor** (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfăşurarea activității lor economice. (2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu. (3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare. (4) Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor	ART. 321 **Evidența operațiunilor** (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfăşurarea activității lor economice. (2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu. (3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare. (4) Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat

primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme. (5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.	membru, în conformitate cu prevederile din normele metodologice. (5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.
ART. 156^1 **Perioada fiscală** (1) Perioada fiscală este luna calendaristică. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 132 şi 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri. (3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării. (4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.	ART. 322 **Perioada fiscală** (1) Perioada fiscală este luna calendaristică. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 275 şi 278, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor metodologice, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri. (3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 316, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării. (4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 316, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316. (5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării,

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.	recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.
(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152.	(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310.
(6^1) Prin excepție de la prevederile alin. (2) - (6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu: a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru; b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 156^2 alin. (1); c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.	(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2) - (6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu: a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru; b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 323 alin. (1); c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.
(6^2) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6^1) este obligată să	(8) Persoana impozabilă care potrivit alin. (7) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la

îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6). (7) Prin norme se stabilesc situațiile şi condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.	organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6). (9) Prin normele metodologice se stabilesc situațiile şi condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.
ART. 156^2 **Decontul de taxă** (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă. (2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147^1 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. (3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.	ART. 323 **Decontul de taxă** (1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă. (2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. (3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.
ART. 156^3 **Decontul special de taxă şi alte declarații** (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel: a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât	ART. 324 **Decontul special de taxă şi alte declarații** (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, astfel: a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele

cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153^1; b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153^1; c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153^1; d) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) şi (6); e) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri. (2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153^1, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153^1, şi care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125^1 alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare. (3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art.	prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 317; b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 317; c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317; d) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 307 alin. (2) - (4) şi (6); e) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 307 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri. (2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, şi care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 266 alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare. (3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316,

153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153^1, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conținut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125^1 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153^1, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.	indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 317, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conținut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 266 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.
(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:	(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 220.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:
a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum şi suma taxei aferente;	a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente;
b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum şi suma taxei aferente.	b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente.
(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:	(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:
a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;	a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;
b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;	b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;
c) suma totală şi taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate	c) suma totală şi taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

în scopuri de TVA, conform art. 153; d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. (6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România. (7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136. (8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 128 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161. (9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (9) lit. g), persoanele impozabile depun o declarație până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligația sau, după caz, dreptul de ajustare/corecție a ajustărilor/regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecții a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situații: a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161; b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 134 alin. (5) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 138,	d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. (6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România. (7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 285. (8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 270 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a livrărilor/ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332. (9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (11) lit. g), persoanele impozabile depun o declarație până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligația sau, după caz, dreptul de ajustare/corecție a ajustărilor/regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecții a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situații: a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332; b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 280 alin. (6) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 287,

pentru operațiuni realizate înainte de anularea înregistrării; c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din norme. (10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) şi h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/ori servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv: a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1^1) şi (1^3) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA; b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 134^2 alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA. (10^1) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. g) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 134^2 alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA. (11) Persoana impozabilă prevăzută la art. 134^2 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 134^2 alin. (3) - (8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent,	pentru operațiuni realizate înainte de anularea înregistrării; c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din normele metodologice. (10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a) - e) şi h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv: a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) şi (8) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA; b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA. (11) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA. (12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) - (8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor

determinată potrivit prevederilor art. 134^2 alin. (3) lit. a), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligația să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 134^2 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 134^2 alin. (3) - (8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 153.	art. 282 alin. (3) lit. a), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligația să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) - (8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316.
(11^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (11) sau al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:	(13) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (12) sau al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:
a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 134^2 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134^2 alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (1^2);	a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3);
b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 145 alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de	b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de

furnizor/prestator în perioada respectivă. (12) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 134^2 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 134^2 alin. (5). În situația în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (13). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare: a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 134^2 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1); b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plății în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1^1). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achizițiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1). (12^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care	furnizor/prestator în perioada respectivă. (14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situația în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare: a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1); b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plății în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achizițiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). (15) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul

aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare: a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 134^2 alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (1^2). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 134^2 alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1); b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 145 alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă. (13) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 134^2 alin. (3) - (8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (11), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 134^2 alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condițiile prevăzute la alin. (12). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situația în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1^1), începând cu data	TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare: a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1); b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă. (16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3) - (8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condițiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situația în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.

publicării în registru.	
ART. 156^4 **Declarația recapitulativă** (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează: a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă; b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132^1 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate. (2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni. (3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații: a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt	ART. 325 **Declarația recapitulativă** (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează: a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă; b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; c) prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă; e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană. (2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni. (3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații: a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a

impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor; e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130^1 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane; f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe	efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor; e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane; f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare

fiecare client în parte; g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor; h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte; i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru; j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte; k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 şi art. 138^1 Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului. (4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).	client în parte; g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor; h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte; i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru; j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte; k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 şi 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului. (4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).
ART. 157 **Plata taxei la buget** (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156^2 şi 156^3. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^1, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în	ART. 326 **Plata taxei la buget** (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 323 şi 324. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 297 - 301, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile

condițiile art. 150 alin. (2) - (6). (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA şi accize. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2017, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 . (5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^1. (6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condițiile art. 154 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei. (7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.	prevăzute la art. 307 alin. (2) - (6). (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA şi accize. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. (5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 297 - 301. (6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condițiile prevăzute la art. 318 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 316, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei. (7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.
ART. 158	ART. 327

Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale (1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declarațiilor prevăzute la art. 156^2 - 156^4, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislației vamale în vigoare. (2) Taxa se administrează de către organele fiscale şi de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, aşa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme şi în legislația vamală în vigoare.	**Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale** Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declarațiilor prevăzute la art. 323 - 325, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislației vamale în vigoare.
ART. 158^1 **Baza de date privind operațiunile intracomunitare** Ministerul Finanțelor Publice creează o bază de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.	ART. 328 **Baza de date privind operațiunile intracomunitare** Ministerul Finanțelor Publice creează o bază de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.
ART. 158^2 **Registrul operatorilor intracomunitari** (1) Începând cu data de 1 august 2010, se înființează şi se organizează în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv: a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 132 alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d); b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132^1 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România; c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile; d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în	ART. 329 **Registrul operatorilor intracomunitari** (1) Registrul operatorilor intracomunitari, înființat şi organizat în cadrul A.N.A.F., cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv: a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 275 alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d); b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România; c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile; d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 276;

România potrivit prevederilor art. 132^1; e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153^1, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, şi pentru care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 150 alin. (2).	e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, şi pentru care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 307 alin. (2).
(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153^1 persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).	(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317 persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).
(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 şi 153^1 vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.	(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 şi 317 vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.
(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaților, cu excepția societăților pe acțiuni, şi al administratorilor.	(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaților, cu excepția societăților pe acțiuni, şi al administratorilor.
(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza şi va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.	(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza şi va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.
(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.	(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.
(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul	(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal

fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală. (8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari: a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1; b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1). (8^1) Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepția societăților pe acțiuni, au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaților, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociați care dețin minimum 5% din capitalul social al societății. (9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens. (10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari: a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 153 alin. (9); b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1); c) persoanele înregistrate conform art. 153 sau 153^1 care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii; d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală în	competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală. (8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari: a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317; b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1). (9) Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepția societăților pe acțiuni, au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaților, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociați care dețin minimum 5% din capitalul social al societății. (10) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens. (11) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari: a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 316 alin. (11); b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 care nu au efectuat nicio operațiune de natura celor prevăzute la alin. (1) în anul calendaristic precedent şi nici în anul curent până la data radierii din registru, cu excepția celor care au fost înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari în această perioadă; c) persoanele înregistrate conform art. 316 sau 317 care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii; d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală în

legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1); e) persoanele impozabile care nu respectă obligația prevăzută la alin. (8^1). (11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală. (12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) şi (10) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru. (12^1) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 sau 153^1, cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru. (13) Organizarea şi funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1. (15) În sensul prezentului articol, prin asociați se înțelege asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.	legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1); e) persoanele impozabile care nu respectă obligația prevăzută la alin. (9). (12) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent sau în baza deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, după caz, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală sau cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA, după caz. (13) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (10) şi (11) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru. (14) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 sau 317, cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru. (15) Organizarea şi funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (16) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317. (17) În sensul prezentului articol, prin asociați se înțelege asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății
CAPITOLUL XIV **Dispoziții comune**	CAPITOLUL XIV **Dispoziții comune**

ART. 159 **Corectarea documentelor** (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel: a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează şi se emite un nou document; b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul şi data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data documentului corectat. (2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d). (3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^2.	ART. 330 **Corectarea facturilor** (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel: a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează şi se emite o nouă factură; b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din factura inițială, numărul şi data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie se emite o nouă factură conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data facturii corectate. (2) În situațiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit şi beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d). (3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condițiile stabilite la art. 297 - 302. (4) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (1) - (3), dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că

	valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin normele metodologice se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.
ART. 160 **Măsuri de simplificare** (1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153. (2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt: a) livrarea următoarelor categorii de bunuri: 1. livrarea de deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora; 2. livrarea de reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor; 3. livrarea de deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă; 4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1 - 3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere; b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare; c) livrarea de cereale şi plante tehnice menționate în continuare,	ART. 331 **Măsuri de simplificare** (1) Prin excepție de la prevederile art. 307 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile, persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316. (2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt: a) livrarea următoarelor categorii de bunuri: 1. deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora; 2. reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor; 3. deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă; 4. materialele prevăzute la pct. 1 - 3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere; b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată; c) livrarea de cereale şi plante tehnice, inclusiv semințe oleaginoase

care figurează în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful vamal comun:

Cod NC	Produs
1001 10 00	Grâu dur
1001 90 10	Alac (Triticum spelta), destinat însămânţării
ex 1001 90 91	Grâu comun destinat însămânţării
ex 1001 90 99	Alt alac (Triticum spelta) şi grâu comun, nedestinate însămânţării
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1005	Porumb
1201 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate
1205	Seminţe de rapiţă sau de rapiţă sălbatică, chiar sfărâmate
1206 00	Seminţe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
1212 91	Sfeclă de zahăr

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 125^1 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu

şi sfeclă de zahăr, care nu sunt în principiu destinate ca atare consumatorilor finali. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică

de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care deține licența pentru activitatea de operator al pieței de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare şi pe piața intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții: 1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică; 2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiție, respectiv că în perioada ianuarie - noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice în perioada 1 - 31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1 - 20 ianuarie a anului calendaristic următor o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. Agenția Națională de Administrare Fiscală are obligația să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul	cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deține licența pentru administrarea pieţelor centralizate de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare şi pe piața intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții: 1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licență pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică; 2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiție, respectiv că în perioada ianuarie - noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică în perioada 1 - 31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1 - 20 ianuarie a anului calendaristic următor o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice

cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în "Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal". În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare între 1 şi 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 159 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data la afişării pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv; f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.	sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în "Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal". În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afişării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licență pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv; f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; g) construcțiile, astfel cum sunt definite la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2, părțile de construcție şi terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare prin efectul legii sau prin opțiune; (lit.g- conform Legii nr. 358/2015). h) livrările de aur de investiții efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opțiunea de taxare şi livrările de materii prime sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, către

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condițiile stabilite laart. 145 - 147^1. (4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă. (5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării. (6) Prevederile alin. (2) lit. c), e) şi f) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv.	cumpărători persoane impozabile; i) furnizările de telefoane mobile, şi anume dispozitive fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o rețea autorizată şi care funcționează pe anumite frecvențe, fie că au sau nu vreo altă utilizare; j) furnizările de dispozitive cu circuite integrate, cum ar fi microprocesoare şi unități centrale de procesare, înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final; k) furnizările de console de jocuri, tablete PC şi laptopuri. (3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condițiile stabilite la art. 297 - 301. (4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin normele metodologice se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă. (5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării. (6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j) şi k) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. (7) Pentru livrarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. i) - k) se aplică taxarea inversă numai dacă valoarea bunurilor livrate, exclusiv TVA, înscrise într-o factură, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.(alin. 7 conform Legii nr. 358/2015)
ART. 160^1 Abrogat	
CAPITOLUL XV **Dispoziții tranzitorii**	CAPITOLUL XV **Dispoziții tranzitorii**
ART. 161 **Dispoziții tranzitorii** (1) În aplicarea alin. (2) - (14): a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;	ART. 332 **Dispoziții tranzitorii în contextul aderării României la Uniunea Europeană** (1) În aplicarea alin. (2) - (14): a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării; c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării; d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării; e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. (2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor. (3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor. (4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții	b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării; c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării; d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării; e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. (2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice. (3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice. (4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea

acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor. (5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 149. (6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor. (7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după	terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice. (5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305. (6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepție de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice. (7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.	
(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.	(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.
(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.	(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.
(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.	(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepție de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.
(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau	(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea

modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149. (12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. (13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149. (14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f). (15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de	terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305. (12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. (13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepție de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305. (14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 292 alin. (2) lit. f). (15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing

leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei. (16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului. (17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149. (18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale şi de organizații nonprofit şi de caritate din străinătate şi din țară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. (19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni: a) activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanțate în parteneriat internațional, regional şi bilateral; b) lucrările de construcții, amenajări, reparații şi întreținere la	încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei. (16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului. (17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 305. (18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale şi de organizații nonprofit şi de caritate din străinătate şi din țară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. (19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni: a) activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanțate în parteneriat internațional, regional şi bilateral; b) lucrările de construcții, amenajări, reparații şi întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale

monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluției din decembrie 1989. (20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării. (21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată. (22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opțiune. (23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite. (24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 161^1.	războiului şi ale Revoluției din decembrie 1989. (20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării. (21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată. (22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opțiune. (23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite. (24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 333. (25) În cazul bunurilor furate pentru care s-a ajustat taxa pe valoarea adăugată în cursul anului 2013, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată la data la care furtul este dovedit prin hotărâre judecătorească definitivă.
ART. 161^1 **Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării** (1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării: a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi	ART. 333 **Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării** (1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării: a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării. (2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România: a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale; b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale; c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit; d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării; e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d); f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă: 1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a) şi b); şi 2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării. (3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă: a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau	c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării. (2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România: a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale; b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale; c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit; d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării; e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. D); f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă: 1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b); şi 2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării. (3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă: a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului european, astfel cum este acesta de la data aderării; sau b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme.	c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din normele metodologice.
ART. 161^2 **Directive transpuse** Prezentul titlu transpune Directiva 112, Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităților Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea	ART. 334 **Directive transpuse** Prezentul titlu transpune Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 347 din 11 decembrie 2006, Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 292/5 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităților Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L nr. 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea

adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 44 din 20 februarie 2008.	adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 44 din 20 februarie 2008.

**__Legea nr. 227/2015__ privind Codul fiscal a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015*
__-__ prezentul material informativ cuprinde şi modificările aduse Legii nr. 227/2015 de:
- __OUG nr. 50/2015__ pentru modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal şi a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală , publicată în Monitorul Oficial nr. 817 din 3 noiembrie 2015 care la TVA a completat art. 291 alin.(2);
- __Legea nr. 358/2015__ privind aprobarea OUG nr. 50/2015 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal şi a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial nr. 988 din 31 decembrie 2015

Material informativ actualizat la data de 05.01.2016